

Vergaderjaar 2003–2004

27 061

Meerjarennota emancipatiebeleid

Nr. 26

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 8 april 2004

In mijn brief van 29 januari 2004 over het emancipatiesubsidiebeleid (Kamerstukken II, 2003–2004, 27 061, nr. 19), informeerde ik u over mijn besluit de institutionele subsidie aan de Vrouwen Alliantie na afloop van de huidige subsidietermijn (2000–2004) niet te zullen voortzetten. Als reden daarvoor gaf ik aan dat het bestaan van organisaties als de Vrouwen Alliantie, vertegenwoordiger van diverse vrouwenorganisaties en in die functie opererend als belangenbehartiger en spreekbuis, door de leden zelf gedragen dient te worden. Tijdens het Algemeen Overleg over emancipatie op 18 februari voegde ik daar aan toe dat de Vrouwen Alliantie voor wat betreft haar financiële relatie met de overheid een gelijke positie zou moeten innemen als de andere koepels van vrouwenorganisaties, te weten de Nederlandse Vrouwenraad (NVR) en Tiye International. Zoals u weet is de instellingssubsidie aan de NVR van ca. € 28 000 per jaar vorig jaar met een afbouwregeling beëindigd. Tiye International hecht aan haar onafhankelijkheid ook in financiële zin. De Kamer heeft mij verzocht mijn besluit, om de instellingssubsidie aan de Vrouwen Alliantie te beëindigen, te heroverwegen. Ik heb toegezegd mij hierop nader te beraden en daarbij ook te kijken naar de mogelijkheid om de ondersteuning van organisaties zodanig te bundelen dat niet een enkele koepel daarvan gebruik kan maken maar de vrouwenbeweging in bredere zin wordt gediend.

In de afgelopen periode heb ik gesproken met de drie koepelorganisaties de Vrouwen Alliantie, de NVR en Tiye International en ook met E-Quality, het expertisecentrum gender en etniciteit, en heb ik mij op de hoogte gesteld van de activiteiten van het Internationaal Informatiecentrum en Archief voor de Vrouwenbeweging (IIAV). Op basis van deze nadere kennismaking ben ik tot de conclusie gekomen dat de door mij bedoelde ondersteuningsfaciliteiten in de huidige situatie reeds bestaan. Vanuit het coördinerende emancipatiebeleid wordt een kennisinfrastructuur ter ondersteuning van het emancipatieproces gewaarborgd door de subsidies aan het IIAV en E-Quality. Beide instellingen hebben een dienstverlenende

functie waar vrouwenorganisaties en hun koepelorganisaties gebruik van kunnen maken. De dienstverlening van het IIAV betreft het beschikbaar stellen van een schat aan informatie, niet alleen in de vorm van oorspronkelijke bronnen, publicaties, tijdschriften en beeldmateriaal, maar ook in de vorm van databases van bijvoorbeeld vrouwelijke deskundigen, universitaire curricula en lopend onderzoek op het gebied van vrouwenstudies. De dienstverlening van E-Quality betreft het beschikbaar stellen van emancipatie expertise in de vorm van analyses, instrumenten en adviezen. E-Quality dient ook als vraagbaak voor vrouwenorganisaties. De subsidies aan het IIAV en E-Quality waarborgen dus ook ondersteunende faciliteiten voor vrouwenorganisaties.

Ook na mijn gesprekken met de betreffende organisaties en nadere overwegingen blijf ik van mening dat het in stand houden van de koepelorganisaties als belangenbehartiger en spreekbuis ten principale de verantwoordelijkheid van de leden is en niet van de overheid. Voor het pleidooi van de Kamer om voor de Vrouwen Alliantie een uitzondering te maken ten opzichte van de andere organisaties, heb ik geen overtuigende onderbouwing kunnen vinden. Alle drie de organisaties bogen op een aanzienlijke en belangrijke achterban. Er zijn verschillen in thematische reikwijdte en in samenstelling van de achterban, maar zij hebben ieder een eigen waarde en relevantie binnen het emancipatieterrein.

De Vrouwen Alliantie en de NVR gaven tijdens hun gesprekken met mij aan dat zonder instellingssubsidie het moeilijk is de continuïteit van de organisatie te waarborgen aangezien kantooruimte en een vaste kern aan personeel, hoge kosten met zich meebrengen en projectsubsidies vaak een onzekere factor vormen. Tiye International gaf aan in staat te zijn onafhankelijk van structurele overheidssubsidie te functioneren. Door inkomsten uit lidmaatschapscontributies en zo mogelijk verwerving van sponsoring kunnen de koepelorganisaties hun financiële basis versterken. Daarnaast staat het deze organisaties vrij om via samenwerking tussen de verschillende koepelorganisaties onderling en tussen de koepel- en expertiseorganisaties, kostenbesparing mogelijk maken. Als aanvulling op die basis kunnen de koepelorganisaties en hun leden op projectmatige wijze subsidies verwerven zowel binnen subsidieregelingen van de overheid en de Europese Unie, als bij andere subsidieverstrekkers zoals particuliere fondsen.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. J. de Geus